

9. चक्षुषमान्‌अन्ध एव

स्वाध्याय

1.

1) इन्द्रियाश्वसमुत्थापितं रजः किं कलुषयति ?

मनः

मस्तकम्

दृष्टिम्

सत्यम्

2) कुपिता बुद्धिः किं न पश्यति ?

मार्गम्

परदोषम्

आलोकम्

आत्मदोषम्

3) कुपितस्य स्वेदसलिलात् पूर्वं किं गलति ?

तपः

कर्तव्यम्

रागः

आधरः

4) कुपितस्य पूर्वम् अयशः , अनन्तरम् अघरः।

विमृशति

स्फुरति

कलुषयति

निमज्जति

5) 'शैलुषः' इति शब्दस्य कः अर्थ ?

नर्तक

नट

गायक

पर्वत

6) वृतमुक्ता चितवृतिः कीदृशी इव ?

हायष्टिः

विषवल्ली

दुष्टबुद्धिः

अविधा

2.

1) कृतबुद्धयः कथं पश्यति ?

■ कृतबुद्धयः विशुद्धया धिया सर्वान् अर्थात् असतः सतो वा पश्यन्ति ।

2) धर्मक्रोधयोः एकत्र वृतिः कीदृशी ?

■ धर्मक्रोधयोः एकत्र वृतिः पयः पावकयोरिय् निसर्गविरोधिनी अस्ति ।

3) कोपकलुषिता मतिः किं न विमृशति ?

■ कोपकलुषिता मतिः कार्यं अकार्यं वा न विमृशति ।

4) मुनिवेषस्य का अनुचिता ?

■ मुनिवेषस्य हारयष्टिः इव वृतमुक्ता चितवृतिः खलु अनुचिता ।

5) क्रोधान्धस्य किम् अन्धकारीभवति ?

■ क्रोधान्धस्य विधा अन्धकारीभवति ।

6) दुर्वासा: कीदृशेन चेतसा तापसाकल्पं वहति ?

■ दुर्वासा: शैलुषः इव वृथा वहति कृत्रिमम् उपशमषुन्येन चेतसा तापसाकल्पम् ।

3. समासप्रकारं लिखत |

1) मडगलपटहेन -

■ मडगलपटहेन - मड़गः पटहः , तेन - कर्मधारय समासः

2) साधुसेवितः -

■ साधुसेवितः - साधुभिः सेवतिः - तृतीया तत्पुरुष् समासः

3) कृतबुद्धयः -

■ कृतबुद्धयः - कृता बुद्धिः यैः ते - बहुव्रीहि समासः

4) कोपकलुषिता -

■ कोपकलुषिता - कोपेन कलुषिता - तृतीया तत्पुरुष् समासः

5) धर्मक्रोधयोः -

■ धर्मक्रोधयोः धर्मः च क्रोधः च, तयोः - इतरेतर द्रन्द्र समासः

6) विषपादस्य -

■ पादैः पिबति इति, पादपः - उपपद तत्पुरुष् समासः;

■ विषमयः पादपः, तस्य - मध्यमपदलोपी, कर्मधारय समासः

4. सन्धिविच्छेद कुरुत |

1) साधुसेवितोऽयम् =

■ साधुसेवितोऽयम् = साधुसेवितः + अयम्

2) चक्षुरीक्षते =

■ चक्षुरीक्षते = चक्षुः + ईक्षते

3) ततो भृकुटिः =

■ ततो भृकुटिः = ततः + भृकुटिः

4) अन्ध एव =

■ अन्ध एव = अन्धः + एव

5. રેખાડતાના પદાનાં સ્થાને પ્રકોષ્ઠાત્ ઉચિતં પદं ચિત્વા પ્રષ્ણવાક્ય રચયત |

(કદા, કસ્ય, કીદ્ધશી, કથમ्, ક:)

1) પિતામહ: સુધીરમ् ઉવાચ |

2) કદા તપો ગલતિ ?

3) કુપિતસ્ય મતિ: કર્તવ્યમકર્તવ્યં ન વિમૃશતિ |

4) કીદ્ધશી બુદ્ધિ: આત્મપદોષં ન પશ્યતિ |

1) ક: સુધીરં ઉવાચ ?

2) કદા તપો ગલતિ ?

3) કસ્ય મતિ: કર્તવ્યમકર્તવ્યં ન વિમૃશતિ ?

4) કીદ્ધશી બુદ્ધિ: આત્મપદોષ ન પશ્યતિ ?

6.

1) દુર્વાસાએ કોને શાપ આપ્યો ? શા માટે ?

આજીની સભામાં દુર્વાસા મુનિ સામવેદના મંત્રનું ગાન કરતા હતા ત્યારે તે બીજા એક મુનિ સાથે ઝઘડી પડ્યા અને મંત્રગાનમાં ક્ષતિ થઈ ગઈ. આથી દેવી સરસ્વતીને હસવું આવ્યું. દુર્વાસા આ જોઈને કોધિત થયા અને તેમણે સરસ્વતીને મૃત્યુલોકમાં અવતરવાનો શાપ આપ્યો.

2) ધર્મ અને કોધનું સાથે હોવું કોના જેવું છે ?

ધર્મ અને કોધનું સાથે હોવું તે પાણી અને આગના સાથે હોવા સમાન છે. ધર્મ સાથે કોધનું હોવું એ સ્વભાવથી વિરુદ્ધ છે. એ જ રીતે પાણી સાથે આગ આવે તો આગ બુઝાઈ જાય. આમ, પાણી અને આગ સાથે હોય તે નિસર્ગવિરોહી બાબત છે.

3) બ્રહ્મા દુર્વાસાને નટ સાથે કેમ સરખાવે છે ?

નટ મનથી અશાંત હોય ત્યારે પણ દુર્વિમ રીતે તપસ્વીનો વેષ ધારણ કરીને એનો અભિનય કરે છે, તેમ દુર્વાસા મુનિવેષમાં હોય ત્યારે સદાચારવાળા હોવા જોઈએ, પણ તેઓ સદાચાર રહિત મનોવૃત્તિ ધરાવનાર દુર્વિમ તપશ્ચી જેવી ભૂમિકા ભજવી રહ્યા છે. આ કારણે બ્રહ્મા દુર્વાસાને નટ સાથે સરખાવે છે.

4) દુર્વાસાનાં જગતકલ કોના જેવાં છે ? શા માટે ?

દુર્વાસા મુનિનાં જગતકલ એક મુનિને છાજે તેવાં લોકોને શાતા આપનારાં નથી. તે લોકોનો વિનાશ કરનાર ઝેરના ઝાડ જેવાં બની ગયાં છે. દુર્વાસાના મુનિવેષની હારમાળા જેવી સદાચાર રહિત મનોવૃત્તિ અનુચિત થઈ ગઈ છે.

5) બ્રહ્મા ક્ષમા અંગે શું કહે છે ?

પિતામહ બ્રહ્મા દુર્વાસા મુનિને કહે છે કે ક્ષમા સર્વ પ્રકારની તપસ્યાઓનું મૂળ છે. અન્યના દોષ જોવામાં નિપુણ દાઢિની માફક કોપવશ થયેલી બુદ્ધિ પોતાના દોષને જોઈ શકતી નથી. મહાન તપના ભારને વહન કરનારી શક્તિ અને બીજાના દોષ જોવાની વૃત્તિ વચ્ચે ઘણું મોઢું અંતર હોય છે. અતિશય રોચે ભરીયેલો માણસ અંખોવાળો હોવા છતાં અંધ જ છે. આથી તમારે સરસ્વતીને ક્ષમા આપવી જોઈએ.

7. નીચેના પર ટુંક નોંધ લખો.

1) કોધની શારીરિક અસરો

‘હર્ષચરિતમ्’ માં કવિવર બાણભટે કોધનાં લક્ષણોની અને તેની શારીરિક અસરોની વાત કરે છે. કોધ એવો મનોવિકાસ છે કે તેનાથી બુદ્ધિશાળી પુરુષની પણ બુદ્ધિ મળિન થઈ જાય છે. તે કરવાયોગ્ય અને ન કરવાયોગ્ય કર્માનું સ્વરૂપ સમજી શકતો નથી અને તે કિંકર્તવ્યવિમુઢ બની જાય છે. ગુસ્સે થયેલાની પ્રથમ વિદ્યા નાશ પામે છે; તેની ભમર તણાય છે; પહેલાં આસક્તિ અને લાલાશ ઇન્દ્રિયો પર ગળી જાય છે અને પછી પ્રસ્વેદજળ વહેવા લાગે છે. કોધી વ્યક્તિની અપક્રિતિ થાય છે. જ્યારે તે કોધ કરે છે ત્યારે તેનો અધર ફરકે છે અને શરીરનાં અન્ય અંગો કાંપવા લાગે છે.

2) બ્રહ્માનો દુર્વાસાને ઠપકો

‘હર્ષચરિતમ्’ ના પ્રથમ ઉચ્ચવાસમાં કવિવર બાણભટે દુર્વાસા મુનિએ દેવી સરસ્વતીને આપેલા શાપનો ઉલ્લેખ કર્યો છે અને પછી બ્રહ્માજીએ દુર્વાસાને આપેલા ઠપકાની વાત કરી છે. બ્રહ્માજીની સભામાં દુર્વાસા મુનિ સામવેદના મંત્રનું ગાન કરતા હતા ત્યારે તેઓ અન્ય મુનિ સાથે ઝડપી પડ્યા અને સામગ્નાનમાં તેમની ભુલ થઈ ગઈ. આથી દેવી સરસ્વતીને હસવું આવ્યું. આ જોઈને દુર્વાસા કોધવશ થઈને સરસ્વતીને શાપ આપી બેઠા. બ્રહ્માજીએ દુર્વાસાને કઠોર શબ્દોમાં ઠપકો આપ્યો. જેમાં તેમણે ક્ષમાને સર્વ પ્રકારની તપસ્યાઓનું મૂળ કહી. તેમણે દુર્વાસાને કહ્યું કે બીજાના

દોષ જોવામાં નિપુણ દ્રષ્ટિની માફક કોપવશ થયેલી બુદ્ધિ પોતાના દોષને જોવામાં અસમર્થ હોય છે. અત્યંત રોષે ભરાયેલો માણસ આંખોવાળો હોવા છતાં અંધ જ બની રહે છે. આથી તમારે સરસ્વતીને ક્ષમા આપવી જોઈએ.